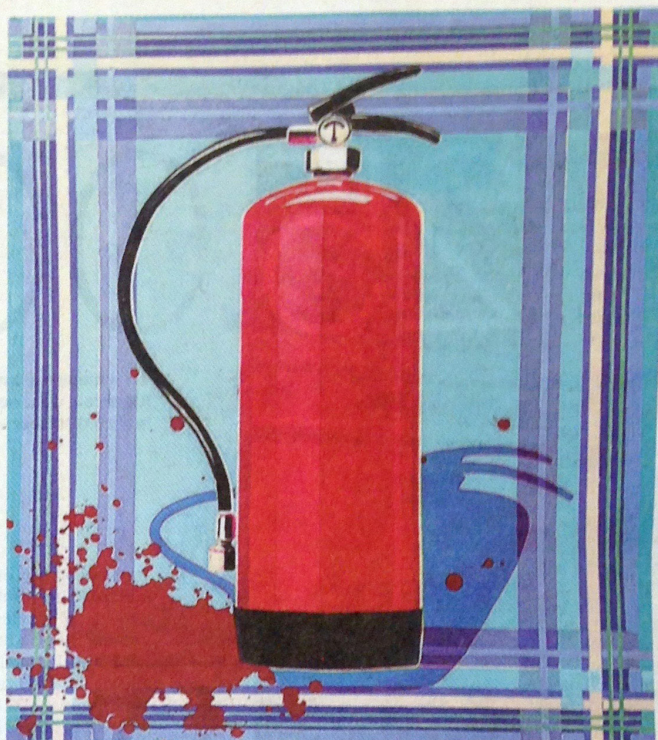
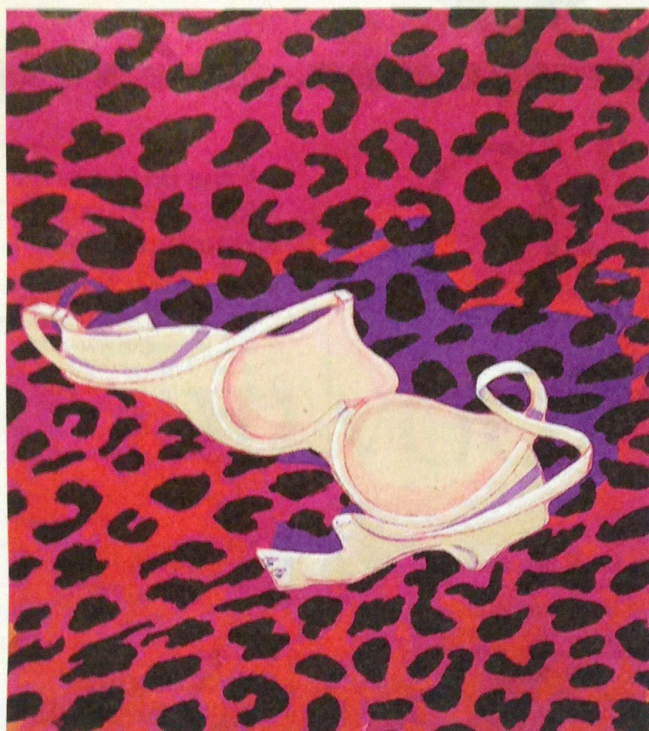

18 EXPOSITIES

→ In de werken in *Weapon: other* van Airco Caravan is de geest van popartgodfather Andy Warhol nooit ver weg.

Vrolijke parade van moordwapens

WEAPON: OTHER

AIRCO CARAVAN

Waar Arti et Amicitiae galerie, Rokin 112

Te zien t/m 24/10

★★★★☆

Airco Caravan heeft een lugubere hobby: moordplekken bezoeken. Met een camera in de ene hand en een lijstje van de politie in de andere struinde ze een paar jaar geleden door New York om plaatsen vast te leggen waar mensen gewelddadig aan hun einde zijn gekomen.

Als gastkunstenaar in De Torenkamer ging ze vorig jaar op zoek naar andere menselijke sporen, dit keer in het Vondelpark. Het leverde schilderijen op van blikjes bier, twee dode parkieten, een plastic bekertje. Tot haar spijt was ze er niet bij toen een week na haar vertrek een lijk werd opgedregd uit een van de vijvers.

Caravans huidige tentoonstelling *Weapon: other* kan gezien worden als een optelsom van beide eerdere projecten. Het is een parade van moordwapens, door haar bij elkaar gezocht op internet en in krantenarchieven. Niet de pistolen en messen die je zou verwachten, maar

meer alledaagse en onverwachte voorwerpen. Een brandblusser bijvoorbeeld, een pot augurken of een bh. Een deel van de doeken waar ze op staan afgebeeld, is voorzien van markeringsbordjes met cijfers. Die plaatsdelictsetting zal Carina van Leeuwen, de forensisch rechercheur die vandaag de opening verricht, vertrouwd aanvoelen. Dat Van Leeuwen ook bekend is als schrijver van moordmysteries past weer goed bij Caravan. Die is immers thrillerschijder.

De verhalen komen vanzelf los als je naar de schilderijen kijkt. Van sommige, zoals een deegroller, kun je de toedracht van het mis-

drijf wel voorstellen. Andere spelen meer op de fantasie, zoals de dessertlepel waarmee een fatale slagaderlijke bloeding is veroorzaakt. Of de wasmachine waar een vader zijn driejarige zoontje in centrifugeerde omdat het zich had misdragen op school.

De objecten zijn pontificaal afgebeeld in acrylverf, met hier en daar een beetje olieverf voor contrast en reliëf. De kleuren zijn fris en fel, de sfeer onschuldig en vrolijk zelfs. De geest van popartgodfather Andy Warhol, die ook zeefdrukken maakte van een elektrische stoel, is nooit ver weg. Caravan brengt zelfs expliciet een hommage aan hem met een kleine afbeelding van de allereerste executiestoel.

Caravan strooit ook lustig met verwijzingen naar andere grootheden uit de laat-twintigste-eeuwse schilderkunst. Er is een zakdoekpatroon van Daan van Golden te herkennen, stippen van zowel Damien Hirst als Yayoi Kusama, en blote benen zoals Tom Wesselmann ze schilderde. Schilderijen van drie verschillende maar complementaire formaten zijn modulair in elkaar geschoven tot één lang stripverhaal. Het tableau oogt als een forensisch onderzoek naar moord en de moderne kunstgeschiedenis.

Edo Dijksterhuis

Tot haar spijt was ze er niet bij toen een lijk werd opgedregd uit een vijver

Ku
den
lig
An
we
vol
der
naa
ook
too
var
kun
D
stij
we
tec
me
dr
ge
de
I
de
de
sch
ve
ge
v
he
ku
he
lij
we
I
rel
teg
ge
Bri
ga
en
"Ik
doc
Hir
O
gra
zoa
Mo
The
Eye
the
die
liet
poe
Kee

Kunstenares Airco Caravan tussen haar kunstwerken. / JEMMY WILIS

Kunst. Bizarre expo van alledaagse voorwerpen, ooit gebruikt als moordwapen.

Het pistool en het mes kennen we wel, maar wist je dat je ook kunt moorden met een wasmachine? „Een Franse vader stopte zijn driejarige zoonnetje erin en zette de machine aan.” Omdat-ie ondeugend was. „Een verschrikkelijk verhaal, ik kreeg er buikpijn van toen ik het las en ben gaan schilderen.” Je kunt ine gerust een moordwifje noemen. Airco Caravan is haar kunstenaarsnaam („een beetje frisse wind door de dagelijkse sleurhut”) en de afgelopen jaren heeft ze vele werken gemaakt waar 'moord' als een rode draad doorheen loopt.

Rood is trouwens haar lievelingskleur en met een draad kun je ook prima doden. Of met een sok, brandblusser, pump, deegroller, halter, strijkplank... Een greep uit haar nieuwste expositie die *Weapon: Other* heet en vanaf de opening vrijdagavond tot en met maandag gratis te bezoeken is in kunstenaarsvereniging *Arti et Amicitiae* op Rokin 112. En alles wat je er ziet, is te koop.

Met haar rode haar en outfit is ze een kleurrijke versiering en een groot palet aan kleuren is terug te vinden in haar schilderijen. Sinds 2013 is ze fulltime kunstenaar, na een verleden in grafisch ontwerp en onder andere zeefdruk-kunst tussen het 'normale werk' door. „Een superspannende stap, maar ik word er gelukkiger van dan wanneer ik het half doe.” In New York aan de befaamde Art Students League, waar onder meer kunstenaars Ai Weiwei en Mark Roth-

Zo kan het ook

'Een dakloze alcoholiste kreeg ruzie met haar vriend en werd zo boos, dat ze haar been afschroefde en hem de hersens insloeg.'

Airco Caravan
Kunstenares

ko haar voorgingen, leerde ze vele technieken door het schilderen van naaktmodellen. „Je leert echt goed kijken.” Airco's favoriete model was Tyrone, een mooie donkere man. Met een knipoog: „Hij hield helaas wel zijn gele handdoekje om!”

Terug naar Amsterdam, waar ze de afgelopen tijd haar collectie heeft samengesteld. Ze wijst naar het schilderij met het kunstbeen. „Een dakloze

alcoholiste kreeg ruzie met haar vriend en werd zo boos, dat ze haar been afschroefde en hem de hersens insloeg.” Ze is even stil. „Best knap eigenlijk, dronken balancerend op een been.” Je mag er eigenlijk niet om lachen, maar de vaak absurde verhalen en afbeeldingen, wekken nu eenmaal meerdere gevoelens op. Het zijn schilderijen waarachter nare moordverhalen zitten, maar dankzij haar kleurgebruik en achtergronden geïnspireerd op pop-art („Ik ben groot fan van Andy Warhol”) ogen ze vrolijk. „Het is daardoor confronterend, het past in deze maatschappij waarin vaak niets is wat het lijkt.”

Voor deze expo speurde Ine internet af naar moordwapens en kwam soms op de meest 'enge sites' terecht. „Pornosites met wurgseks bijvoorbeeld.” Ze rilt even. „Die heb ik even overgeslagen.” Het bijna knusse 'kamerlandschapje' met

daarop een schep, asbak, printer, vaas, pan en fluitketel is ook een moordverhaal apart. Twee Amerikaanse tienermeisjes gebruikten dit allemaal („zelfs de printer, ja!”) om een buurvrouw mee aan te vallen. „Ze zetten alles op Snapchat, ongelooflijk toch?” De moordverhalen komen allemaal uit het buitenland, maar toen ze forensisch rechercheur en thrillerschrijfster Carina van Leeuwen sprak, die de expo vrijdag opent, hoorde ze dat veel objecten ook hier in Amsterdam zijn gebruikt. Zoals een bh. „Daar is ooit een prostituee mee gewurgd door een ontevreden klant.” Zelf is ze helemaal niet moordlustig, besluit ze opgewekt. Maar vooruit, als het écht moet, zou ze een koe-kenpan pakken. „Daar kun je lekker mee meppen!”

IRIS HERMANS

@IrisHermans
i.hermans@tmg.nl